

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. гр.Велинград, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20215210200437 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, ЕИК 112043380, със седалище и адрес на управление: гр. Велинград, ул. „Цар Самуил“ № 59, чрез адв. И.Ц. – АК – Пазарджик, против Наказателно постановление № 13-002402/28.01.2021 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на наказателното постановление. Твърди се, че същото е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неточно посочване на лицето, на което е наложена имуществена санкция в диспозитива на обжалвания акт, тъй като А.Б. е прокурист, а едноличен търговец е Миглена Ангелова. Оспорва се обстоятелството, че В. М. Д. е работила при ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ без трудов договор. Сочи се, че

със завареното да работи лице жалбоподателят е сключил три едnodневни трудови договора, като задачата на В.Д. се изразявала само в установяване на контакт със собствениците на земеделските земи, обработвани от едноличния търговец и уреждане на плащане на рентата. Тази задача била краткотрайна, извършвала се само в края на стопанската година, поради което била част от сезонната работа. Формулирано е искане за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, редовно призован, не изпраща законен или процесуален представител.

Въззиваемата страна – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София, чрез юрк. Мирослава Шотева и юрк. Радослава Тодорина, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да потвърди атакуваното наказателно постановление. Излага доводи за неоснователност на жалбата и за правилност и законосъобразност на наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становището на въззиваемата страна и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.09.2020 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик – свидетелите старши инспектор Гергана Величкова М. и главен инспектор Р. ИЛ. М. извършили проверка за спазване на изискванията на трудовото законодателство и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на обект – масив с картофи, находящ се в землището на гр. Велинград и складова база за сортиране на картофи, намираща се в гр. Велинград, „Индустриална зона“, стопанисван от ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“. На масива с картофи проверяващите заварили доста лица, които вадели и сортирали картофи. За някои от работниците били представени едnodневни трудови договори, а за останалите – не. Поради това на същата дата – 15.09.2020 г. свидетелите Г.М. и Р.М. посетили офиса в складовата база на жалбоподателя, намиращ се в индустиалната зона на гр. Велинград. Там им били представени едnodневни трудови договори за част от другите работници, които престирали труд на масива с картофи. На място в офиса на ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ проверяващите заварили да работи свид. В. М.

Д., която по това време поддържа документи на жалбоподателя в класьори и описвала класьорите. Свидетелката В.Д. полагала труд в офиса на складовата база на жалбоподателя, като работата ѝ се изразявала в съставяне на договорите за аренда, проверката им, поддръжане на документацията на едноличния търговец и даване на рентата. Проверяващите предоставили на свид. В.Д. да попълни декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ. В собственоръчно попълнена и подписана декларация по чл. 402, ал.1, т. 3 КТ свид. В.Д. посочила, че работи при ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ от 15.09.2020 г., на длъжност „работник/офис“, с работно време от 08,00 до 17,00 часа, с 1 час и 30 мин. почивка през работния ден, с почивни дни събота и неделя и трудово възнаграждение от 610,00 лв., без допълнителни трудови възнаграждения. На проверяващите бил представен Трудов договор № 13-1105136, сключен на 15.09.2020 г. между жалбоподателя и свид. В.Д., на основание чл. 114а от КТ. В трудовия договор било посочено, че е сключен за краткотрайна сезонна селскостопанска работа-обработка на насажденията и ръчно прибиране на реколта от картофи, с дневно трудово възнаграждение от 30,00 лв.

При извършена от контролните органи справка в информационната система на НАП за регистрирани трудови договори не се установило наличието на сключен трудов договор за завареното да работи в офиса лице - свид. В.Д. към момента на проверката.

Проверяващите служители приели, че трудовата дейност, която свид. В.Д. е извършвала към момента на проверката не може да се приеме за краткотрайна сезонна селскостопанска работа, поради което представеният трудов договор, сключен на 15.09.2020 г., на основание чл. 114а КТ, не урежда възникналото трудово правоотношение между същата и жалбоподателя. Констатациите при проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2026324/22.10.2020 г.

Въз основа на установеното в хода на проверката контролните органи при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик приели, че жалбоподателя е извършил нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения с В. М. Д., като не е сключил трудов договор в

писмена форма с лицето.

За констатираните обстоятелства свид. Г. В. М. – старши инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик съставила срещу ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 13-002402/23.10.2020 г. Препис от АУАН бил надлежно връчен на жалбоподателя, чрез прокуриста АТ. АНГ. Б., който го подписал без възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят депозирал възражения срещу АУАН, в които посочил, че работата на В.Д. се изразявала в осъществяване на контакт със собствениците на земеделските земи, които обработвала фирмата и провеждане на разговори с тях по повод дължимата рента и получаването ѝ, която работа според жалбоподателя е функция от сезонното прибиране на картофи и е краткотраен процес. Във възражението жалбоподателят изрично посочил, че свид. В.Д. не е изпълнявала други функции в ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление (НП), в което нарушението е описано по идентичен начин. С НП на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. НП е връчено на жалбоподателя на 03.02.2021 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

Разпитан като свидетел актосъставителят Г.М. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Показанията на актосъставителя относно проверката, извършена на посочената в АУАН и в НП дата в обекта на контрол, стопанисван от ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, полаганият в офиса на търговеца труд от свид. В.Д., която по това време е подреждала документи на жалбоподателя в класьори и описвала класьорите, както и относно заключения между нея и жалбоподателя трудов договор по чл. 114а КТ, напълно кореспондират с показанията на свид. Р.М. – очевидец при установяване на нарушението. Изложеното от свидетелите Г.М. и Р.М. се подкрепя от показанията на свид. В.Д., която при проведения ѝ разпит в хода

на съдебното следствие заявява, че е полагала труд в административния отдел на жалбоподателя, като работата ѝ се изразявала в съставяне на договорите за аренда, проверката им, подреждане на документацията на едноличния търговец и даване на рентата, както и че за 15.09.2020 г. е имала сключен едnodневен трудов договор с жалбоподателя. При проведения му разпит свид. Димитър Търпов сочи, че не е присъствал при извършване на проверката и не е запознат с документите от нея, поради което показанията му не водят до изясняване на фактите по случая.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Г.М., Р.М. и В.Д., както и приетите писмени доказателства по делото, тъй като намира същите за достоверни, логични, последователни, взаимно допълващи се и непротиворечиви помежду си.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Румяна М. М. – Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. Г. В. М., заемаща длъжността „старши инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик. Компетентността на актосъставителя и на административнонаказващия орган следва от чл. 416, ал. 1 и ал. 5 от КТ вр. чл. 21, ал. 4, т. 3 и чл. 6, ал. 2, т. 21 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати

съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство, в хода на което е санкциониран жалбоподателя. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, субекта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на въззивника административно нарушение, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава. Спазени са и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на прокуриста на нарушителя и на свид. Р.М., който е присъствал при установяване на нарушението. Актът е подписан от съставителя и от свидетеля, посочен в него, като същият е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и е подписан от прокуриста му.

Неоснователно е релевираното от жалбоподателя възражение за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неточно посочване на лицето, на което е наложена имуществена санкция в диспозитива на обжалвания акт, тъй като А.Б. е прокурист, а едноличен търговец е Миглена Ангелова. Действително в съставения АУАН и диспозитива на обжалваното НП е посочено, че са издадени на ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, представлявано от едноличния търговец АТ. АНГ. Б.. Безспорно е по делото, че прокурист на ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ е АТ. АНГ. Б., както и че едноличен търговец е Магдалена Ангелова, а не А.Б.. Вярно е, че обстоятелството, че прокуриста представлява едноличния търговец не го прави едноличен търговец и съответно работодател. С посочването в АУАН и НП, че се налага санкция на ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, представлявано от едноличния търговец АТ. АНГ. Б., безспорно е допуснато процесуално нарушение, но според настоящия съдебен състав това нарушение не е от категорията на съществените. Съществено е онова процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правото на участие на санкционираното лице в производството и затруднява правото му на защита. В процесния случай ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ е индивидуализиран по безспорен начин както в АУАН, така и в НП, със своето наименование, ЕИК и седалище и адрес на управление. Тези признаци са достатъчни да индивидуализират едноличния търговец по начин, който не

допуска съмнение кое е наказаното лице в качеството на работодател. Допуснатото процесуално нарушение, изразяващо се в посочване, че ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ се представлява от едноличния търговец АТ. АНГ. Б., който всъщност е прокурист, само по себе си не поставя под съмнение кое е санкционираното с НП лице, нито поставя същото в ситуация да не може да разбере защо е наказано, нито го затруднява адекватно да организира защитата си.

Съгласно действащото законодателство страните по трудово правоотношение са длъжни да сключат трудов договор, когато предмет на престацията е предоставяне на работна сила.

Според чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Писмената форма е форма за действителност на трудовия договор – арг. чл. 62, ал. 1 от КТ, като работодателят е длъжен след сключването му, в тридневния срок по чл. 62, ал. 3 от КТ, да изпрати уведомление за сключения трудов договор до съответната ТД на НАП.

Съобразно чл. 114а, ал. 1 от КТ, трудов договор за краткотрайна сезонна селскостопанска работа може да се сключва между работник и регистриран земеделски стопанин за работа за един ден, като това време не се признава за трудов стаж. Спецификите на договорите по чл. 114а, ал. 1 от КТ се свеждат до това, че те не се регистрират в НАП (чл. 114а, ал. 6 вр. чл. 62, ал. 3 от КТ), не се връчва на работника длъжностна характеристика (чл. 114а, ал. 6 вр. чл. 127, ал. 1, т. 4 от КТ), не се зачита този ден за трудов стаж (чл. 114а, ал. 1 от КТ).

В процесния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства по категоричен и безспорен начин се установява, че жалбоподателят ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“ е извършил административно нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, изразяващо се в неизпълнение на задължението за сключване на трудов договор в писмена форма, поради установени отношения на предоставяне на работна сила, които се уреждат само като трудови правоотношения. Жалбоподателят в качеството на работодател е приел на работа на 15.09.2020 г. в офиса на процесната база, стопанисвана от търговеца, находящ се в гр. Велинград, „Индустриална зона“, работника В. М. Д., ЕГН *****, при установени елементи на

трудова правоотношение, а именно – място на работа, работно време, длъжност, почивка през работния ден, седмична почивка и трудово възнаграждение, без да е сключил със същия работник трудов договор в писмена форма.

Правилно административнонаказващият орган е приел, че извършваната от свид. В.Д. дейност в офиса на търговеца – жалбоподател към момента на проверката – 15.09.2020 г. не може да е приеме за краткотрайна сезонна селскостопанска работа, поради което по отношение на трудовото правоотношение е неприложим чл. 114а от КТ. Престирането на работна сила от свид. В.Д. в офиса на складовата база на жалбоподателя, изразяваща се в съставяне на договори за аренда, проверката им, подреждане на документацията на едноличния търговец и даване на рентата, осъществяване на контакт със собствениците на земеделските земи, които обработвала фирмата и провеждане на разговори с тях по повод дължимата рента и получаването ѝ, не е част от технологичния процес по обработка на насажденията и ръчно прибиране на реколтата от картофи и не попада сред дейностите, за които чл. 114а от КТ допуска сключване на т.нар. „еднодневни трудови договори“. Следователно не може да се приеме, че представеният трудов договор, сключен на 15.09.2020 г. между жалбоподателя и свид. В.Д., на основание чл. 114а от КТ, урежда възникналото между тях трудово правоотношение. Междувременно от направената справка в ИС на ИА ГИТ е било установено, че между свид. В.Д. и жалбоподателя няма сключен трудов договор, за който да е подадено уведомление в ТД на НАП.

Съдът намира, че анализът на събраната по делото доказателствена съвкупност налага извода, че на посочените в АУАН и НП дата и място свид. В.Д. е била допусната до работа и е осъществявала трудови функции в проверявания обект – складова база, стопанисван от ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, без да е сключен с нея трудов договор в писмена форма за престириания труд в офиса на жалбоподателя, съгласно императивните изисквания на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай фактическите констатации, отразени в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени

доказателства.

Правилно е определена приложимата санкционна разпоредба – чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която работодател, който наруши разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Наложено на жалбоподателя наказание „имуществена санкция“ е законосъобразно определено в предвидения от законодателя минимален размер от 1500 лв. Същото е съобразено с обстоятелствата по чл. 27 от ЗАНН и в най-пълна степен ще спомогне да се изпълнят целите на административното наказание, определени в чл. 12 от ЗАНН.

Съгласно чл. 415в, ал. 2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 62, ал. 1 от КТ. Следователно, предвид изричната забрана на чл. 415в, ал. 2 от КТ, процесното административно нарушение е изключено от обхвата на привилегированата разпоредба на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съдът намира, че процесното административно нарушение не представлява маловажен случай и по чл. 28 от ЗАНН. Степента на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя административно нарушение е типичната за общия случай на нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Освен това следва да се отбележи, че ЗАНН и глава XIX, раздел II от КТ са в съотношение на общ към специален закон. В подкрепа на това становище е ТР № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС, съгласно което специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. Следователно правилно административнонаказващият орган не е квалифицирал извършеното нарушение като маловажно.

По изложените съображения съдът намира, че подадената въззивна жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното НП – да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноски има въззиваемата страна. По аргумент от чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта

по чл. 58 д от ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Въззиваемата страна своевременно е поискала присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение в настоящото съдебно производство. Съдът не е обвързан от претендирания от страната размер на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност -производството е разгледано в две съдебни заседания, разпитани са четирима свидетели. Ето защо съдът счита, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено и присъдено в полза на въззиваемата страна в минималния размер от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 13-002402/28.01.2021 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София, с което на жалбоподателя ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, ЕИК 112043380, със седалище и адрес на управление: гр. Велинград, ул. „Цар Самуил“ № 59, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

ОСЪЖДА ЕТ „Б.-Магдалена Ангелова“, ЕИК 112043380, със седалище и адрес на управление: гр. Велинград, ул. „Цар Самуил“ № 59 да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София сумата в размер на 80 лв. (осемдесет лева), представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____